עין משפט
נר מצוה

קב א ב מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה ה ג טוש"ע אה"ע סימן ז סעיף יא בהג"ה:

קג ג מיי' פי"ח מהל' א"ב הלכה כו טור ש"ע שם סעיף י:

קד ד מיי' שם הל' יב טוש"ע שם סעיף ח:

קה ה מיי' פי"ב מהל' מאכלות אסורות הלכה כד סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קכט סעיף יב:

קו ו ז ח ט מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הלכה כז כח כט טוש"ע אה"ע סי' ז סעיף י:

קז י כ מיי' פי"ט מהל' אבות הטומאה הלכה ב:

הורהנה אין נחבשה לא? הוא הדין אפילו נחבשה *ומעשה שהיה כך היה אביא דאמרי אמר רבא אף אנן נמי תנינא העיד רבי יוסי הכהן ורבי זכריה בן הקצב על בת ישראל שהורהנה באשקלון וריחקוה בני משפחתה ועדיה מעידים עליה שלא נסתרה ושלא נטמאה ואמרו חכמים אם אתם מאמינים שהורהנה האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה ואם אין אתם מאמינים שלא נסתרה ושלא נטמאה אל תאמינו שהורהנה והא אשקלון דעל ידי ממון הוה וטעמא דעדים מעידין אותה הא אין עדים מעידין אותה לא, מאי לאו לא שנא הורהנה ולא שנא נחבשה, לא, הורהנה שאני איבא דרמי לה מירמא תנן על ידי ממון מותרת לבעלה ורמינהו העיד רבי יוסי בן והא אשקלון דע"י ממון וקתני טעמא דעדים מעידים אותה הא אין עדים מעידין אותה לא? ומשני אמר רב שמואל בר רב יצחק לא קשיא באן שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים באן שיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן: על ידי נפשות אסורה וכו': אמר רב כגון (ה) נשי דגנבי דלוי אמר *כגון אשתו של בן דונאי אמר חזקיה והוא שנגמר דינן להריגה ורבי יוחנן אמר אע"פ שלא נגמר דינן להריגה: מתני' *עיר שבבשוה *כרכום כל כהנות שנמצאו בתוכה פסולות, ואם יש להן עדים אפילו עבד אפי' שפחה הרי אלו נאמנין, ואין נאמן אדם על ידי עצמו: גמ' ורמינהו *ובלשת שבאה לעיר: בשעת שלום-חביות: פתוחות אסורות סתומות מותרות בשעת מלחמה אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך אמר רב מרי לבעול יש פנאי, לנסך אין פנאי רבי יצחק בר אלעזר משמיה דחזקיה אמר באן בכרכום של אותה מלכות כאן בכרכום של מלכות אחרת, של אותה מלכות נמי אי אפשר דלא (ג) ערק חד מיניהו? אמר רב יהודה אמר שמואל כשמשמרות רואות זו את זו, אי אפשר דלא ניימא פורתא? אמר רבי לוי כגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגווזא ואווזא אמר רבי אבא בר זבדא: פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן אר אמר באן בכרכום של אותה מלכות באן בכרכום של מלכות אחרת ולא קשיא ליה ולא מידי אר קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא שושילתא וכלבא וגווזא ואווזא; אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר אשיאן "אם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו: מי אמרינן "כל חדא וחדא היינו הא אן דלמא לא אמרינן *רמאי שנא משני *שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך באחד מהן ועשה טהורות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהורות רבי יהודה אומר אם נשאל: זה בפני עצמו וזה בפני עצמו שניהם כאחת טמאות ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן בבת אחת דברי הכל טמאין, בזה אחר זה דברי הכל טהורים, לא נחלקו אלא בבא לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר מדמי ליה לבזה אחר זה, והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו, כבת אחת דמי? הכי השתא התם ודאי איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמא. בעי רב אשי אמרה "לא נחבאתי ולא נטמאתי" מהו: מי אמרינן מה

כאן בכרכום של אותה מלכות · פי' שיושבין בתוך לפי שאין אחריהן מחנה ויש פנאי לנסך ולבעול אבל בלשת של מלכות אחרת שאימת מלכות שבאו בגבולה עליהם אין להן פנאי וכן פי' ר"ח ור"ת וכן מוכח בירושלמי ופריך כרכום של אותה מלכות אי אפשר דלא ערקא חדא מיניהו והוה לן למשרינהו לכולהו ולמיתלי לקולא דבשבויה הקילו כדאמרינן בסמוך אם יש מחבואה אחת מצלת על כל הכהנות כולן אע"ג דמספקא לן באינה מחזקת אלא אחת הכא פשיטא לן דשרו דהתם לא ודאי נחבאת אבל הכא ודאי ערקא ולפי' הקונטרס קשה טובא חדא דפריך נתלי לחומרא וגבי מחבואה תלינן לקולא ועוד דמה מתרץ דמהדר למתא כו' ואין אדם נכנס לשם והא קתני בלשת שנכנסה לעיר ועוד כיון דלהכי דע"ז פריך הוה ליה למימר אי אפשר דלא ערק חד מיניהו וגם ועוד דהתם מפרש טעמא לפי שאין פנאי לנסך ולית ליה טעמא לפי שאין כרכום של אותה מלכות רוצה להשחית את בני העיר [ועוד מאי שנא שעת מלחמה משעת שלום] ויש לישב לפי שיטת הקונטרס דרבי יצחק בן אלעזר לא אתי לשנויי מתני' אהכי דע"ז אלא אית ליה שיטת הקונטרס דרב מרי ומתניתין דהתם נמי בכרכום של מלכות אחרת ולא בא אלא לפרושי מתניתין וכן משמע בפרק בתרא דע"ז (דף עח.) דפריך התם ממתניתין דהכא אמתניתין דבלשת ולא מייתי התם דרבי יצחק: **והלך** באחד מהם ועשה טהרות · להכי נקט ועשה טהרות דלענין האדם אינו מזקיקים שניהם לטבול ולהזות פן יבואו לידי טומאה ולאי אם יגעו שניהם בבכר אחד לכך אומר להו זילו טבילו דהא הרא קמייהו ועוד דמשום דבעי למתני *סיפא הזה וטבל טהור הלך בשני ועשה טהרות הרי אלו טהורות ואם קיימות הראשונים אלו ואלו תלויות ואם לא טהר בינתים הראשונות תלויות והשניות שרפו*:

ואם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות · לא שיאכלם אדם אחד דאם כן יאכל ולאי טומאה דהכי אמרינן בשבועות בפ"ב (דף יט.) הלך בראשון ולא נכנס בשני ונכנס חייב דטמא הוא ממה נפשך: **בבא** נשאל עליו ועל חברו · אין לפרש שבא לישאל בבת אחת דהתם מודו כולי עלמא דטמאות מכל שכן דבאו לישאל שניהם בבת אחת אלא מיירי שנשאל על עצמו ועל חבירו ואמ"כ בא לישאל על חבירו דמר מדמי ליה לבא אחת כיון שנשאל על שניהם במעמד אחד ומר מדמי ליה לזה אחר זה כיון שטיהרוהו קודם והכא נמי כיון דשרו לכולהו בבת אחת דמי אף על פי שאין בא לפניו אלא על אחת מ"מ הדבר ידוע לכל שהרבה כהנות היו והלך אחיו בא לישאל על כולם בבת אחת והכא מודו כ"ע ובתנא דתא בקונטרס לפרש כר' יוסי: לא

תוספות רי"ד

ומפקרי לה. ה"ד ע"י נפשות א"ר כגון נשי דגנבי אמר חזקיה והוא שנגמר דינם להריגה פי' שבעליהן נתלו ודרך המלכות להפקיר מפם ונשיהם ור"י אמר אעפ"י שלא נגמר דינן להריגה והל' כחזקיה: עיר שכבשוה כרכום. פי' חיל הצרים עליה. מצור תרגומו כרכום כלכתרת שבתוכה פסולו' לבעליהן פי' דבחזקת שנבעלו קיימו ואונסה אסורה לכהן ואם יש להן עדים שלא נבעלו אפילו עבד אפילו שפחה הרי אלו נאמנים ואין אדם נאמן ע"י עצמו לא האשה להעיד על עצמה ולא הבעל להעיד על אשתו ורמינהו בולשת שנכנסה לעיר· פי' חיל ונקרא כן ופשיטא ליה דהכא אמר דינא דעבירה תקיף ולא אמרינן אם יש שם מחבואה א' [מצלת] על כל הכהנות ומותרות כלן: בעי ר"י אם אמרינן כל חדא וחדא היינו הא א"ר לא אמרינן ולא אישמעה

מהרש"ל

*סיגי"ם אלו אינם נוסח ר"ל אלא תפקידם להראות שלשלת כי' ירמיה אין תשובה בגמ'. בתוק (הסיגי"ם הם מאבנים מאה בכלל כי' ברוק לירמיה לשאלת שלשלת)

גליון הש"ס
רש"י ד"ה בלשת וכו' ומחפסין. כי בפסוק ויחפס בראשית מ"ד בתרגום "וכלב":

מה

ע"ש שמחפשים את כל המטמוניות תרגום ויחפש ובלש בזמן שלום חביות פתוחות אסורות וסתומות מותרת בשעת מלחמה אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך. אמר ר"מ לנסך אין פנאי לבעול יש פנאי לבעול יש פנאי לנסך אין פנאי מין נסך ר"י בן אלעזר משמיה דחזקי' אמר כאן בכרכום של אותה מלכות אינן יראים ויש להם פנאי לבעול ולנסך. אבל של מלכות אחרת יראים [שמא] יבוא חיל מאויה מלכות לעזור להן ומפחדים לשלול ולהבריח ואין להן פנאי לא לבעול ולא לנסך. א"ר אידי ב"א אר"י ב"א אם יש שם מחבואה א' [מצלת] על כל הכהנות ומותרות כלן: בעי ר' אם אינה מחזקת אלא א' מהן מהו. מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא א"ר לא אמרינן ולא אישמעה

הגהות הב"ח
(ה) גמ' כגון הני נשי דגנבי: (ג) שם דלא (ערק) חז"מ. וכ"כ ס"ל עקר וכן משמע מפרש"י:

[עיינוכין סה: וש"נ]
עדיות פ"ח מ"ב

נוסח
נשותיהן ל:
ו) גנבי מאון
ב) רוצחים
ונקמו ד' הנ"מ מה דינן לגבי היתרן דבעלים

נוסח
כשרותן לכהונה ל
נ"מ שלין בדיר
שהיתה במצור של הנ"מ

[למיתנא סיפא כרישא כנ"ל מהכרש"ל]

[וע"ע תוס' פסחים י. ד"ה הלך]

מבנה
הבלטת חד מאר וחד קטיא

נוסח
מחבואה
בתוק ציר
שהיתה
במצור - ויכולת
שלו לפני
הנ"מ
בפרוש

מבנה
הבלטתן
ל ב' שאלות
הקטיות
ומחבואה

נוסח
מה דינ ל
מאר ד"ה
נאמנתי ולא
נטמאתי
(מה ני לטקי)